

[Starcke.]

under Styrelse af Holland og Norge, fordi Holland vil forstaa det frisiske Problem og Norge vil forstaa det nordiske Problem, og fordi de begge er smaa Stater, som forstaa Minoritetsproblemet, og begge er tidligere krigsførende Lande og derfor acceptable for Stormagterne. Men der er et Punkt i det sydslesvigske Spørgsmaal, som jeg gerne vil pege paa, nemlig Danmarks indre Forhold og den Betydning, de har for Bevægelsen i Sydslesvig. Hvis Danmark kan løse det sociale Spørgsmaal, frigøre vort Erhvervsliv, frugtbar gøre hele vor Foretagsomhed, vor Folkelighed herhjemme, vil dette have ganske overordentlig vigtige Følger i Grænse-spørgsmaalet. Hvis Danmark bygger sin Politik op paa de store grundlæggende Realiteter: at vor Beliggenhed giver os Mulighederne for en storartet Handels- og Transitpolitik og vor Jord giver os Mulighederne for at skabe et stort og produktivt Erhvervsliv, vil det vise sig, at en national Politik indadtil hænger meget nøje sammen med en national Politik udadtil.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingen og udsætte Mødet til Kl. 13³⁰.

Mødet udsat Kl. 11⁴⁰.

Mødet genoptaget Kl. 13³⁰.

Statsministeren (Knud Kristensen): Efter en Omvæltning som den, den sidste Verdenskrig medførte paa alle Samfundslivets Omraader i alle Lande, ogsaa i vort Land, er det klart, at der vil melde sig mange store og mange vanskelige Opgaver saavel for den enkelte som for Samfundet som Helhed og derfor ogsaa for Lovgivning og Administration, Opgaver, som kræver deres Løsning. Her ved Finanslovens tredie Behandling har nogle af disse været omtalt af de ærede Ordførere. Regeringen er fra visse Sider, særlig fra de to socialistiske Partier, blevet stærkt kritiseret; i hvert Fald er der brugt stærke Ord. Vi har, siger man, vist Evneløshed og Uduelighed, har hverken haft Evne eller Vilje til at gøre et blot nogenlunde respektabelt Arbejde, hvorimod Ordførerne selv-

følgelig selv og deres Partier efter deres eget Udsagn har gjort et fortrinligt Arbejde og næsten paa alle Omraader anvist den helt rigtige Løsning af alle de foreliggende Problemer. Nu vil jeg ingenlunde paastaa, at vi altid har gjort det rette, at der slet ikke kan være noget at kritisere, men naar disse mange voldsomme Ord ikke har gjort noget større Indtryk paa mig, er det, fordi det, saa vidt jeg har kunnet skønne, kun er Ord, kun er løse Paastande, i alt væsentligt uden Spor af Bevis, ja, endog uden Forsøg paa at føre et Bevis eller give en Begrundelse. Jeg kunde for saa vidt nøjes med at fremsætte nogle Paastande, der gik i modsat Retning. Det skal jeg imidlertid ikke nøjes med, men fremsætte mit Syn paa nogle af de fremdragne Spørgsmaal.

Et af de Spørgsmaal, som særlig har været omtalt, er Spørgsmaalet om de økonomiske og erhvervsmæssige Forhold. Aarsagerne, der danner Baggrunden for de Vanskeligheder, vi staar i og staar over for, er jo mange. Jeg skal nævne nogle af de Ting, der danner denne Baggrund. I Besættelsestiden, da Besættelsesmagten var her, drev den, som alle ved, Rovdrift paa vort Samfund. Vore Varelagre blev tømt, vort Produktionsapparat og vor Arbejdskraft blev udnyttet baade ude og hjemme til tysk Fordel. De enkelte Mennesker og de enkelte Hjem var derfor ved Besættelsens Ophør, ved Krigens Afslutning, i høj Grad underforsynede. Vi var et fattigere Folk efter Besættelsen end før. Vi var maaske ikke helt klar over dette, i hvert Fald ikke hele Folket. Den Pengerigelighed, der var til Stede, modvirkede sikkert Forstaaelsen af, at trods disse Penge var alligevel Landet som saadant i høj Grad blevet ribbet for de virkelige, reelle Værdier, som skulde være Grundlaget for Genopbygningen og Grundlaget for at vende tilbage til den Levfod, man havde før Besættelsens Indtræden. Og efter Befrielsen har vi jo haft de tyske Flygtninge, der har betydet en Byrde for Samfundet ikke blot rent statsfinansielt, men ogsaa eksportmæssigt og forsyningsmæssigt i det hele taget. Mangelen paa Arbejdskraft og Materialer har gjort sig gældende. Der har ikke været den samme Mulighed for at faa indført de Raastoffer og de Materialer, som var ønskelige til Genopbygningen, og Arbejdskraften har heller ikke været til Stede i det Omfang og den Udstrækning, som ønskeligt var. En Del af Arbejderne er rejst til Udlandet, vel fornemmelig til Sverige, hvad der ogsaa har bidraget noget til at formindske Muligheden for at sætte Produktionen tilstrækkeligt op og derigennem baade faa Befolkningen bedre forsy-